

Wtorek – 30.03.2021r

TEMAT: Wielkanocne tradycje

CELE OGÓLNE: poznanie tradycji związanych z Poniedziałkiem Wielkanocnym; wyrabianie koordynacji wzrokowo-ruchowo-słuchowej; kształtowanie umiejętności budowania poprawnej językowo wypowiedzi; wzmacnianie poczucia przywiązania do tradycji

Zabawa paluszkowa „Głowa, ramiona, pięty”

<https://www.youtube.com/watch?v=30BVfTvlsrE>

(można skorzystać z piosenki)

„Co to może być?” – ćwiczenia ruchowo-słuchowo-wzrokowe. Dzieci siedzą na dywanie w kręgu. N. pokazuje kartę ze wzorem (jajko – pisanka z ozdobnymi kreskami). N. pyta: Co widzicie na obrazku? Co wam to przypomina? Dzieci kreślą kształt pisanki w powietrzu (na zmianę lewą i prawą dłońią)

„Śmigus” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści.

Panienczka mała Rano dzisiaj wstała: Śmigus! Śmigus! Dyngus! Dyngus!

Bo się wody bała.

Panienczka mała W kątek się schowała! Śmigus! Śmigus! Dyngus! Dyngus!

Bo się wody bała.

Panienczka mała Sukienkę zmaczała: Śmigus! Śmigus! Dyngus! Dyngus!

Choć się wody bała.

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: O jakiej tradycji była mowa w wierszu? Kto wstał rano? Czego się bała Panienczka? Gdzie się schowała? Co zmoczyła Panienczka?

„Lany Poniedziałek” – rozmowa przy ilustracjach na temat tradycji związanych ze śmigusem-dyngusem. N. opowiada dzieciom o zwyczajach i symbolice lania wodą. Śmigus-dyngus nazywano inaczej „oblewanką” lub „Świętym Lejkiem”. W dawnych czasach nazwę śmigus-dyngus traktowano rozdzielnie. Śmigus oznaczał oblewanie wodą oraz uderzanie dziewcząt po nogach różgą z palmy, natomiast dyngus oznaczał wręczanie datków stanowiących wielkanocny okup.

„Uciekaj przed zmoczeniem” – zabawa ruchowa. Dzieci stoją przed liną ułożoną w jednym końcu sali. W drugim końcu sali stoi N. Pośrodku sali, z boku, stoi dziecko trzymające w dłoniach wiaderko z kilkoma niebieskimi zgniecionymi w kulkę papierami (imitującymi wodę).

Na sygnał N. dzieci biegną do niego, a dziecko stojące z boku „wylewa” na biegnące dzieci „wodę” z wiadra. Osoba, którą dotknęła niebieska kulka, została „oblana wodą” i musi usiąść z boku.

„Kto pierwszy napelni wiadro wodą?” –N. stawia na środku stołu miskę z wodą i dwie szklanki, a obok dziecka i siebie stawia po jednym pustym wiaderku. Naprzemiennie – raz N., raz dziecko – rzucają dwiema kostkami do gry. Osoba która rzuciła kostką, zlicza kropki i wlewa do swojego wiaderka tyle szklanek wody, ile wyrzuciła kropek na obu kostkach. Wygrywa ten, kto pierwszy napelni swoje wiaderko.

„Nalewam wodę do kubków” –rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej. Dziecko nalewa wodę z dzbanka z miarką do plastikowych kubków tak, aby jej nie rozlać.

„Śmigusówki” – malowanie farbami akwarelowymi. Dzieci malują farbami akwarelowymi sylwety śmigusówek narysowane na kartkach. (karta pracy poniżej)

„Kubel wody” – zabawa integracyjna z rymowanką. Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Pośrodku stoi dziecko z wiaderkiem, w którym jest kilka niebieskich kawałków papieru zgniecionych w kulkę (symbolizujących wodę). Dzieci maszerują po obwodzie koła, recytując tekst: Trzymasz w rękach kubel wody, dla tradycji, dla przygody i zatrzymują się. Dziecko ze środka koła mówi: W śmigus-dyngus ciebie złapię, wodą z kubła cię ochlapię! – i łapie jedno dziecko, aby „wylać” na nie wodę z wiaderka (wysypać kulki), dzieci uciekają. Ten, kto zostanie „oblany wodą”, zbiera kulki do wiaderka i wchodzi do środka koła. Zabawę powtarzamy.

Kubel wody Marlena Szelağ

- Trzymasz w rękach kubel wody, dla tradycji, dla przygody
- W śmigus-dyngus ciebie złapię, wodą z kubła cię ochlapię!

Do usłyszenia jutro!

